

Единъ день той управитель на най-силж-тж дръжавж на свѣта, отишьль въ единъ хотель (ханъ) и поискаль да му даджть на чясь еднж стаж за да обѣдва; нъ слуга-та като му разглядалъ дрехы-ты, помыслиль, че той не ще може да плати, за това го испхдилъ, безъ да му даде стаж и обѣдъ.

Единъ день освѣнь дѣто дрехы-ты му были съвсѣмъ прости и шяпка-та му кирлива, нъ и той носиль подъ мышницж еднж голѣмж вѣзаницж съ работы, кои-то жена му была накупила по чяршиж-тж; алапакъ го познали мозина, та ся спустнжли и тѣ и покрай тѣхъ и всичкый народъ за да го поздравлявать, та едва можяль да ся отърве и да си влѣзе въ палата.

Не салтанатъ и гордость нъ любовь къму народа прави славж-тж и великолѣпие-то на единъ управитель.

Една жена като гледала мжжи си, че много обычяль да ся занимава съ книги, рѣкла му: „Ихъ, мжжу, ка' не быхъ могла да станж на книгж, та да мя дръжишь все нарцѣ.“ — „„Добрѣ щяше да бжде, — отговориль и той ала ако да стаяше на календаръ, та да мож да тя промѣнувамъ всякж годниж.“

Нѣколко наши прѣсны, нъ блудкавы анегдошы.

Въ Г. . . . во на нѣкой си богатъ още и хаджиа чловѣкъ въ едно събраніе, поднесли да ся пише спомоществатель за еднж книгж. Той, отъ нѣмай-кждѣ, писалъ ся, и кога му донесли книгж-тж заплатиль стойность-тж и 7 гр. и взель ъж; нъ за да ся избави отъ тжж белж безъ да изгуби, той ъж прѣтеглиль и нашель че доходи $\frac{1}{2}$ окж, т. е. равно съ стойность-тж на $\frac{1}{2}$ скж вълнж, кож-то въ това врѣмя ималь за проданъ и даваль ъж по 14 гр. И тѣй нашъ дѣдо Хаджиа мрьдяль книгж-тж измежду вълнж-тж у единъ човаль, кой-то на другый день щяль да продаде на одного, та тѣй ся куртулисалъ отъ неж безъ да изгуби още и безъ да ся огрѣши.

Въ К. . . . въ Дѣдо Хаджи С. ся накариль тжж годниж да иде и вторы пжть на Хаджилжкъ. Нѣкон си отъ неговы-